

de Rechtspraak

3SRRC06772429

[] AANTEKENEN [x] PER POST [] PER FAX 088-2400701

HABITAT advocatenkantoor omgevingsrecht
tav de heer mr. J. Rutteman
Postbus 1685
1000 BR Amsterdam

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams Bestuursrecht

bezoekadres
Parnassusweg 220
1076 AV Amsterdam

correspondentieadres
postbus 75850, 1070 AW
Amsterdam

t (020) 541 22 19
f (020) 541 35 55
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum	5 juni 2014
onderdeel	Sluitfase (keuzemenu: optie 2)
contactpersoon	mevr E.M. Pinas
doorkiesnummer	(020) 541 22 19
ons kenmerk	zaaknummer AMS 14 / 996 VEROR 231
uw kenmerk	AM 120362
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(020) 541 27 46
onderwerp	het beroep van Bewonersvereniging Nellestein te Amsterdam

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer AMS 14 / 996 VEROR 231 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 14/996

uitspraak van de enkelvoudige kamer van mei 2014 in de zaak tussen

de vereniging Bewonersvereniging Nellestein, gevestigd te Amsterdam,
en

N. Alma,

C.J. van Alphen

J.J.M. Keesom,

K. Neukirchner,

R. Predieri,

allen wonende te Amsterdam,

samen eisers,

(gemachtigde mr. J. Rutteman).

en

het dagelijks bestuur van het stadsdeel Amsterdam Zuidoost, verweerder
(gemachtigde: mr. W.D. de Vos).

Tevens heeft als partij aan het geding deelgenomen:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Amsterdam Open Air B.V.,
gevestigd te Amsterdam, vergunninghoudster, hierna te noemen: Open Air
(gemachtigde: mr. M.L. Diepenhorst).

Procesverloop

Bij brief van 10 mei 2013 hebben eisers verweerder verzocht handhavend op te treden tegen het houden van de evenementen "Amsterdam Open Air 2013" op 8 en 9 juni 2013 en "Amsterdam Open Air Camping" op 7 tot en met 9 juni 2013. Beide evenementen worden hierna gezamenlijk aangeduid als Open Air 2013.

Bij besluit van 25 juni 2013 (het primaire besluit) heeft verweerder geweigerd handhavend op te treden.

Bij besluit van 7 januari 2014 (het bestreden besluit) heeft verweerder, onder verwijzing naar het advies van de commissie voor de bezwaarschriften van 12 december 2013, het bezwaar van eisers tegen het primaire besluit ongegrond verklaard.

Eisers hebben tegen dit besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De zaak is aan de orde geweest bij de behandeling ter zitting van de zaken met de procedurenummers AMS 12/5507, AMS 13/7647, AMS 14/265 en AMS 14/348 op 6 maart 2014, waarbij onder meer de evenementenvergunningen aan de orde waren die de burgemeester van Amsterdam voor Open Air 2013 heeft verleend. Bij deze zitting waren eisers vertegenwoordigd door mr. J. Rutteman. De burgemeester en verweerder in de onderhavige procedure werden ter zitting vertegenwoordigd door mr. De Vos en Open Air werd vertegenwoordigd door mr. Diepenhorst.

Zoals ter zitting van 6 maart 2014 besproken, heeft de rechtbank partijen vervolgens verzocht om zonder zitting uitspraak te mogen doen in deze zaak. Aangezien verweerder en Open Air deze toestemming hebben verleend onder overlegging van diverse producties en een nadere toelichting op hun standpunten, heeft de rechtbank partijen nogmaals verzocht om toestemming te verlenen voor het achterwege laten van een zitting. Bij brieven van 17 april 2014 hebben partijen deze toestemming verleend. De rechtbank heeft vervolgens het onderzoek gesloten.

Bij uitspraak van 30 april 2014 heeft de rechtbank beslist in de procedures met nummers AMS 12/5507, AMS 13/7647, AMS 14/265 en AMS 14/348. Kopie van de uitspraak van 30 april 2014 wordt aan deze uitspraak gehecht en waar daarnaar in deze uitspraak wordt verwezen als herhaald en ingelast beschouwd.

Overwegingen

1. De grondslag van het beroep van eisers in deze zaak is – kort weergegeven – dat het houden van een evenement als Open Air 2013 in strijd is met de voorschriften van het ter plaatste geldende bestemmingsplan Gaasperdam en in het bijzonder met de bestemming “Recreatie”. Daarom mochten deze evenementen niet plaats vinden zonder dat naast de evenementenvergunning uit hoofde van artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) ook een omgevingsvergunning was verleend. Nu deze omgevingsvergunning ontbreekt en de evenementenvergunningen ten onrechte zijn verleend verzoeken eisers aan verweerder om handhavend op te treden.

2. De rechtbank stelt voorop dat volgens vaste jurisprudentie in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift zoals door eisers gesteld, verweerder in de regel van zijn bevoegdheid tot handhaving gebruik moet maken. Slechts onder bijzondere omstandigheden mag verweerder van handhaving afzien. Dit kan zich voordoen als concreet zicht op legalisatie bestaat. Voorts kan handhavend optreden zodanig onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen belangen dat van optreden in die concrete situatie behoort te worden afgezien.

3. In de uitspraak van 30 april 2014 heeft de rechtbank, voor zover hier van belang, beslist op de beroepen van eisers, gericht tegen onder meer de verlening van de evenementenvergunningen voor Open Air 2013 door de burgemeester van Amsterdam. Daarbij heeft de rechtbank overwogen dat de aard van de evenementen waarvoor de evenementenvergunning is verleend zich niet verdraagt met de bestemming “Recreatiegebied” en dat het gebruik van de gronden met bestemming “Recreatie” door Open Air voor deze evenementen dan ook in strijd is met artikel 22 van de planvoorschriften, hetgeen op grond van artikel 37, eerste lid, van de planvoorschriften verboden is. Verwezen wordt naar rechtsoverweging 12.4.

De rechtbank heeft in rechtsoverweging 12.5. van deze uitspraak voorts overwogen dat het van de bestemming afwijkende gebruik ten behoeve van Amsterdam Open Air 2013 niet zodanig kortdurend en incidenteel is dat de bestemmingsplanvoorschriften zich daar niet tegen verzetten. Dat betekent dat er sprake is van een met het bestemmingsplan strijdig gebruik. De rechtbank handhaaft en herhaalt deze overwegingen ook in deze zaak, wat daaromtrent nog namens verweerder en Open Air naar voren is gebracht na het sluiten van het onderzoek in de zaken die tot de uitspraak van 30 april 2014 hebben geleid, maakt dat niet anders.

4. Dit betekent echter niet dat verweerder gehouden was om in het geval van Open Air 2013 handhavend op te treden. Naar het oordeel van de rechtbank is sprake van bijzondere omstandigheden nu een reële mogelijkheid bestond om via een vrijstelling een omgevingsvergunning te verlenen voor deze evenementen en de burgemeester in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de evenementenvergunning niet geweigerd behoefde te worden. Verwezen wordt naar de rechtsoverwegingen 12.6 en 12.7 van de uitspraak van 30 april 2013. Nu concreet zicht op legalisatie bestond was verweerder niet gehouden om handhavend op te treden tegen Open Air 2013.

5. Het beroep tegen de ongegrondverklaring van de bezwaren van eisers tegen de afwijzing van hun verzoek om handhavend op te treden is daarom eveneens ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

Beslissing

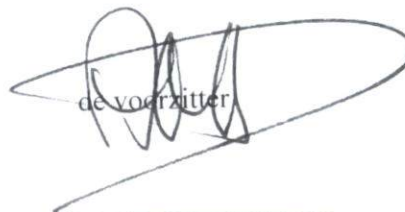
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M.I. van der Does, voorzitter, mrs. H.B. Gijn en A.D. Belcheva, leden, in aanwezigheid van mr. E.M. de Buur, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 30 mei 2014.

de griffier

de voorzitter

Rechtsmiddel

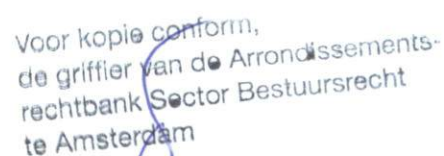
Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Afschrift verzonden op:

D: B
SB

5 JUNI 2014

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 12/5507
AMS 13/7647
AMS 14/265
AMS 14/348

uitspraak van de meervoudige kamer in de zaken tussen

de vereniging Bewonersvereniging Nellestein, gevestigd te Amsterdam,
en

N. Alma,
C.J. van Alphen
J.J.M. Keesom,
K. Neukirchner,
R. Predieri,
allen wonende te Amsterdam,
samen eisers sub I,
(gemachtigde mr. J. Rutteman).

J. van Gessel, wonende te Amsterdam, eiser sub II.

W.M.C. Ponsioen, wonende te Amsterdam, eiseres sub III,
(gemachtigde mr. R.T.M. Lagerweij)

en

de burgemeester van Amsterdam, verweerder
(gemachtigde: mr. W.D. de Vos).

Tevens heeft als partij aan het geding deelgenomen:
de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Amsterdam Open Air B.V.,
gevestigd te Amsterdam, vergunninghoudster, hierna te noemen: Open Air
(gemachtigde: mr. M.L. Diepenhorst).

Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2012 (het primaire besluit I) heeft verweerder aan Sky Concepts & Events B.V., rechtsvoorganger van Open Air, een evenementenvergunning verleend voor het organiseren van "Amsterdam Open Air 2012" op 26 en 27 mei 2012.

Bij besluit van 28 september 2012 (het bestreden besluit I) heeft verweerder, onder verwijzing naar het advies van de commissie voor de bezwaarschriften van 19 september 2012, het bezwaar van eisers sub I tegen het primaire besluit ongegrond verklaard. Eisers sub I hebben tegen dit besluit beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder het nummer AMS 12/5507.

Bij besluit van 16 mei 2013 (het primaire besluit II) heeft verweerder aan Open Air een evenementenvergunning verleend voor het organiseren van "Amsterdam Open Air 2013" op 8 en 9 juni 2013 en "Amsterdam Open Air Camping" van 7 tot en met 9 juni 2013.

Bij besluit van 5 december 2013 (het bestreden besluit II) heeft verweerder, onder verwijzing naar het advies van de commissie voor de bezwaarschriften van 26 november 2013, het bezwaar van eisers sub I, eiser sub II en eiseres sub III tegen het primaire besluit II ongegrond verklaard.

Eisers sub I hebben tegen dit besluit beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder het nummer AMS 14/348.

Eiser sub II heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder het nummer AMS 14/265.

Eiseres sub III heeft tegen dit besluit beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder het nummer AMS 13/7647.

Verweerder heeft in alle beroepszaken een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 6 maart 2014. De rechtbank heeft de zaken met bovengenoemde procedurenummers ter zitting gevoegd behandeld.

Eisers sub I zijn ter zitting vertegenwoordigd door mr. J. Rutteman. Tevens was namens eisers sub I aanwezig F. te Riet, voorzitter van Bewonersvereniging Nellestein. Eiser sub II is verschenen. Eiseres sub III is eveneens verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Open Air is vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Tevens ware namens Open Air aanwezig S. Wynia en geluidsdeskundige R. Westerveld.

Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde, die, voor zover nodig tevens als gemachtigde heeft opgetreden namens het dagelijks bestuur van het stadsdeel Amsterdam Zuidoost. Namens verweerder was ter zitting tevens aanwezig geluidsdeskundige P.H. de Groot. Voorts waren aanwezig G. Houtkamp van Groengebied Amsterdam Gaasperplas, F.J.A. Gossink en R. de Vries van stadsdeel Amsterdam Zuidoost en A. Werkman van de Dienst Milieu- en Bouwtoezicht.

Overwegingen

1. Op 21 juli 2011 heeft Sky concept & Events B.V., rechtsvoorganger van Open Air, een aanvraag om verlening van een evenementenvergunning voor het organiseren van "Amsterdam Open Air 2012" ingediend. Deze aanvraag is door verweerder ter inzage gelegd van 16 januari 2012 tot en met 3 februari 2012. Op 12 juli 2012 heeft Open Air een aanvraag ingediend om een vergunning voor het organiseren van een tweedaags dancefestival genaamd "Amsterdam Open Air 2013" en een driedaags evenement genaamd "Amsterdam Open Air Camping". Verweerder heeft deze aanvraag ter inzage gelegd van 4 april 2013 tot en met 19 april 2013. Naar aanleiding van deze aanvragen zijn diverse zienswijzen ingediend, onder meer door eisers.

2. Bij het primaire besluit I is aan (de rechtsvoorganger van) Open Air een evenementenvergunning verleend voor het organiseren van een tweedaags dancefestival genaamd "Amsterdam Open Air 2012".

Blijkens de vergunning zal het evenement "Amsterdam Open Air 2012" plaatsvinden op zaterdag 26 mei 2012 van 12:00 uur tot 23:00 uur en op zondag 27 mei 2012 van 13:00 uur tot 23:00 uur in het recreatiegebied Gaasperplas, noordzijde, te Amsterdam. Dit evenement biedt plaats aan maximaal 35.000 bezoekers, verdeeld over twee dagen, met een maximum van 17.500 bezoekers per dag en dient te worden gehouden op een door hekken afgesloten deel van het recreatiegebied.

3. Bij het primaire besluit II is aan Open Air een evenementenvergunning verleend voor het organiseren van een tweedaags dancefestival genaamd "Amsterdam Open Air 2013" en een driedaags evenement genaamd "Amsterdam Open Air Camping". Blijkens de vergunning zal het evenement "Amsterdam Open Air 2013" plaatsvinden op zaterdag 8 juni 2013 van 12:00 uur tot 23:00 uur en op zondag 9 juni 2013 van 12:00 uur tot 23:00 uur in het recreatiegebied Gaasperplas, noordzijde, te Amsterdam. Dit evenement biedt plaats aan maximaal 40.000 bezoekers, verdeeld over twee dagen, met een maximum van 20.000 bezoekers per dag en dient te worden gehouden op een door hekken afgesloten deel van het recreatiegebied.

Het evenement "Amsterdam Open Air Camping" zal plaatsvinden op vrijdag 7 juni 2013 van 18:00 uur tot 04:00 uur, op zaterdag 8 juni 2013 van 18:00 uur tot 04:00 uur en op zondag 9 juni 2013 van 11:00 uur tot 12:00 uur op het terrein van de Gaasper Camping Amsterdam, gelegen aan de Loosdrechtreed 7 te Amsterdam en dit evenement biedt plaats aan maximaal 1.950 bezoekers per evenementendag.

4. Artikel 1.5 van de Algemene Plaatselijke Verordening Amsterdam 2008 (hierna: de APV) luidt als volgt:

1. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing weigeren ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de vergunning of de ontheffing is vereist.
2. Het bevoegde bestuursorgaan kan een vergunning of ontheffing weigeren als aannemelijk is dat de feitelijke toestand niet in overeenstemming zal zijn met hetgeen in de aanvraag is vermeld.

5. Artikel 2.40 van de APV luidt als volgt:

1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te houden.
2. De aanvraag voor een vergunning wordt ingediend uiterlijk acht weken voor de datum van aanvang van het evenement.
3. De burgemeester kan in verband met de voorbereidingstijd van het evenement van deze termijn afwijken of voor bijzondere, periodiek terugkerende evenementen afzonderlijk bepalen op welk tijdstip de aanvraag wordt ingediend.

6. Artikel 2.43 van de APV luidt als volgt:

De burgemeester kan de vergunning weigeren als naar zijn oordeel:

- a. het evenement gevaar oplevert voor de openbare orde, de gezondheid, de veiligheid, de brandveiligheid of voor het ontstaan van wanordelijkheden;
- b. een onevenredig groot aantal bezoekers te verwachten is;
- c. het evenement zich niet verdraagt met het karakter of de bestemming van de plaats op waar het wordt gehouden;
- d. het evenement een onevenredig groot beslag legt op de beschikbare ruimte of tijd dan wel de inzet van hulpdiensten;
- e. het evenement een belemmering vormt voor het verkeer of het scheepvaartverkeer;
- f. van het evenement een onevenredige belasting voor het woon- of leefklimaat in de omgeving te verwachten is;

- g. het evenement verontreiniging tot gevolg heeft, afbreuk doet aan het uiterlijk aanzien van de omgeving dan wel schade toebrengt aan groenvoorzieningen of voorzieningen van openbaar nut;
- h. de organisator onvoldoende waarborgen biedt voor een goed verloop van het evenement, gelet op de hiervoor genoemde belangen of
- i. de organisator onvoldoende waarborgen biedt om schade aan het milieu als gevolg van het evenement te voorkomen of te beperken.

7. Op grond van artikel 2.44, eerste lid, van de APV kan de burgemeester aan de vergunning bedoeld in artikel 2.40, eerste lid, voorschriften en beperkingen verbinden ter bescherming van de in artikel 2.43 genoemde belangen.

8. Artikel 22, eerste lid, van de planvoorschriften behorende bij het bestemmingsplan Gaasperdam luidt als volgt:

1. De gronden, welke op de plankaart zijn bestemd als "Recreatiegebied" (Rg), zijn aangewezen voor:

- a. recreatiegebied, zoals stranden en ligweiden;
- b. ondersteunende horeca;
- c. fiets- en voetpaden;
- d. groenvoorzieningen;
- e. water;

alsmede voor:

f. ontsluitingswegen voor auto's en ongebouwde parkeervoorzieningen voor wat betreft maximaal 5% van het oppervlak van het bestemmingsvlak;

g. horeca I en II en ruimteverhuur voor recreatieve en/of educatieve doeleinden, ter plaatse van het bouwvlak dat met de nadere aanduiding "horeca I en II en ruimteverhuur toegestaan" op de plankaart staat aangegeven 9. Artikel 37, eerste lid, van de planvoorschriften bepaalt dat het verboden is de in het plan begrepen gronden en de zich daarop bevindende bebouwing te gebruiken op een wijze of tot een doel strijdig met de bestemming of de daarbij behorende voorschriften. Op grond van het vierde lid van genoemd artikel is het dagelijks bestuur bevoegd vrijstelling te verlenen van het bepaalde in het eerste lid mits het verlenen van vrijstelling niet zal leiden tot een ingrijpende en/of onomkeerbare wijziging van en inbreuk op de bestemming.

10. Het dancefestival en het campingevenement zijn jaarlijkse terugkerende evenementen. Open Air heeft voor het jaar 2014 aanvragen om een vergunning voor deze evenementen ingediend en verweerder heeft deze op 4 maart 2014 ter inzage gelegd. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hebben eisers door de reële kans op herhaling belang bij de beoordeling van hun beroepen, ook al kan deze beoordeling het dancefestival voor 2012 en 2013 en het campingevenement voor laatstgenoemd jaar niet meer raken.

11. Eisers stellen zich op het standpunt dat onvolkomenheden in de vergunningprocedure hun belangen hebben geschaad.

11.1. De gemeente Amsterdam heeft een zogenaamd "draaiboek evenementen". Dit kent diverse regels voor het organiseren van evenementen. De rechtbank stelt met eisers vast dat verweerder zowel voor het jaar 2012 als het jaar 2013 niet overeenkomstig dat draaiboek heeft gehandeld. Zo zijn de aanvragen niet overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 4.3 van het draaiboek vier weken ter inzage gelegd bij het voorlichtingsloket op het stadhuis en/of bij

de publieksbalie van het betreffende stadsdeelkantoor, maar in beide gevallen slechts voor de duur van twee weken. Evenmin zijn de vergunningen voor de jaren 2012 en 2013 overeenkomstig paragraaf 4.4 van het draaiboek uiterlijk zes weken voor de betreffende evenementen verzonden aan Open Air. Ook voor het jaar 2014 wordt de ter inzagelegging van de vergunningaanvraag van Open Air, althans de mogelijkheid binnen vier weken zienswijzen in te dienen, niet overeenkomstig het draaiboek uitgevoerd.

11.2. Uit het draaiboek blijkt echter niet dat genoemde termijnen fatale termijnen zijn. De rechtbank is van oordeel dat eisers niet onderbouwd hebben dat zij als gevolg van de termijnschendingen in hun belangen geschaad zijn. Eisers hebben zienswijzen kunnen indienen en (gemotiveerd) bezwaar kunnen maken tegen de verleende vergunningen. Eisers sub I hebben voorts een verzoek om een voorlopige voorziening kunnen indienen dat samenhangt met hun bezwaar tegen het primaire besluit I. De rechtbank ziet in het voorgaande dan ook geen aanleiding om de bestreden besluiten te vernietigen. Overigens wijkt de termijn van ter inzagelegging van evenementenvergunningen in het draaiboek (vier weken) af van de termijn waarin een belanghebbende een zienswijze mag indienen (twee weken na publicatie), genoemd in de Procesbeschrijving Evenementenvergunning gemeente Amsterdam. De rechtbank geeft verweerder met het oog op toekomstige evenementen in overweging deze termijnen met elkaar in overeenstemming te brengen.

12.1 Tussen partijen is voorts in geschil of het verlenen van de vergunningen in strijd is met het ter plaatse geldende bestemmingsplan Gaasperdam (hierna: het bestemmingsplan), meer specifiek met de bestemming "Recreatiegebied". De rechtbank zal dit geschilpunt beoordelen in het licht van het bepaalde in artikel 2.43, aanhef en onder c, van de APV.

12.2. Verweerder heeft zich in de bestreden besluiten op het standpunt gesteld dat op de gronden met bestemming "Recreatiegebied" slechts lichte recreatie is toegestaan. Het gebruik voor het dancefestival kan niet als lichte recreatie worden aangemerkt, maar dit gebruik ligt in het verlengde van wat is toegestaan. Daarbij is van belang dat het festival slechts eenmaal per jaar plaatsvindt, zodat sprake is van ruimtelijk niet relevant, kortdurend en incidenteel gebruik. Daarom is dit gebruik niet direct in strijd met het bestemmingsplan. Ter zitting heeft verweerder het standpunt dat slechts lichte recreatie is toegestaan verlaten en zich primair op het standpunt gesteld dat het bestemmingsplan Gaasperdam zowel vormen van lichte als zware recreatie toestaat, zodat Open Air festival niet in strijd is met het bestemmingsplan. Subsidiair meent verweerder dat het gebruik van het terrein voor het festival ruimtelijk niet relevant, kortdurend en incidenteel is.

12.3. Nu verweerder de motivering van de bestreden besluiten ten aanzien van zijn standpunt dat hij niet gehouden was om de vergunningen op grond van artikel 2.43, aanhef en onder c, van de APV te weigeren zoals hiervoor omschreven heeft gewijzigd, komen de bestreden besluiten reeds hierom voor vernietiging in aanmerking wegens een motiveringsgebrek. De rechtbank zal daarom de beroepen gegrond verklaren en de bestreden besluiten vernietigen wegens strijd met het bepaalde in artikel 7:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). In het kader van finale geschilbeslechting zal de rechtbank bezien of er aanleiding is om de rechtsgevolgen van de te vernietigde besluiten in stand te laten. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

12.4 Naar het oordeel van de rechtbank zijn de in artikel 22 van de planvoorschriften genoemde gronden die op de plankaart zijn bestemd als "Recreatiegebied", slechts aangewezen voor lichtere recreatie. Deze gronden zijn immers aangewezen voor onder meer recreatiegebied, zoals stranden en ligweiden, groenvoorzieningen en water. De rechtbank vindt voorts steun voor dit oordeel in de toelichting op dit artikel. Daarin staat vermeld dat, naast de in het eerste lid genoemde recreatievoorzieningen, ook bijvoorbeeld trimbanen, fietspaden en andere vormen van licht recreatief gebruik zijn toegestaan. Zowel de planbepalingen als de toelichting geven geen aanleiding voor de conclusie dat "zwaar recreatief gebruik" is toegestaan.

Dat de toelichting van het bestemmingsplan niet leidend is, zoals door Open Air en verweerder is gesteld, maakt dit niet anders. Volgens vaste jurisprudentie zijn de op de plankaart aangegeven bestemming en de daarbij behorende voorschriften bepalend voor het antwoord op de vraag of sprake is van strijd met het bestemmingsplan. De toelichting is inderdaad niet bindend, maar heeft in zoverre betekenis, dat deze over de bedoeling van de planwetgever meer inzicht kan geven. Indien de bestemming en de bijbehorende voorschriften waaraan moet worden getoetst op zichzelf noch in samenhang duidelijk zijn, kan de toelichting uitkomst bieden bij beantwoording van de vraag of het gebruik in strijd is met het bestemmingsplan, zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van Staten (de Afdeling) van 20 november 2013, ECLI:NL:RVS:2013:2027. Aangezien het betrokken planvoorschrift naar het oordeel van de rechtbank op zichzelf duidelijk is, is de rol van de toelichting in het onderhavige geval van minder grote betekenis. Dit betekent echter niet dat hetgeen in de toelichting is vermeld, niet bij het oordeel mag worden betrokken.

Niet in geschil is dat het Open Air festival vanwege de aard en de omvang als een zwaar evenement dient te worden aangemerkt. Gelet hierop en op het voorgaande, komt de rechtbank tot de conclusie dat de aard van de evenementen waarvoor aan Open Air vergunningen zijn verleend zich niet verdraagt met de bestemming "Recreatiegebied". Het gebruik van de gronden met bestemming "Recreatie" door Open Air is dan ook in strijd met artikel 22 van de planvoorschriften, hetgeen op grond van artikel 37, eerste lid, van de planvoorschriften verboden is.

12.5. Gelet op de aard, omvang en impact van het Open Air festival is de rechtbank van oordeel dat dit van de bestemming afwijkende gebruik niet zodanig kortdurend en incidenteel is dat de bestemmingsvoorschriften zich niet daartegen verzetten. Hierbij is van belang dat volgens de jurisprudentie niet te snel dient te worden aangenomen dat deze situatie zich wel voordoet, zie de uitspraak van de Afdeling van 3 maart 2010, CLI:NL:RVS:2010:BL6212. Dit betekent dat er sprake is van een met het bestemmingsplan strijdig gebruik.

12.6. Artikel 37, vierde lid, van de planvoorschriften bepaalt dat het dagelijks bestuur van stadsdeel Zuidoost van de gemeente Amsterdam bevoegd is vrijstelling te verlenen van het bepaalde in het eerste lid van genoemd artikel. De gemachtigde van verweerder, tevens optredend als gemachtigde van stadsdeel Zuidoost, heeft ter zitting verklaard dat indien de rechtbank tot het oordeel zou komen dat het festival in strijd is met het bestemmingsplan, het stadsdeel voornemens is om of van die bevoegdheid tot het verlenen van binnenplanse vrijstelling gebruik te maken, of van de mogelijkheid die artikel 2.12, eerste lid, aanhef, sub a, onder 2, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht in verbinding met artikel 4, achtste lid, van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht biedt. Verweerder zal in dat geval op korte termijn bezien van welke van die twee mogelijkheden gebruik zal worden gemaakt om een omgevingsvergunning te verlenen aan Open Air.

12.7. Gelet op de reële mogelijkheid om de omgevingsvergunning via een vrijstelling te verlenen, is de rechtbank van oordeel dat het gevraagde gebruik zich als zodanig wel verdraagt met de bestemming van de plaats, zoals bedoeld in artikel 2.43, aanhef en onder c, van de APV en dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat de evenementenvergunning niet op grond van het bepaalde in artikel 2.43, aanhef en onder c, van de APV geweigerd behoefde te worden.

13.1. Tussen partijen is voorts in geschil of als gevolg van het dancefestival onaanvaardbare geluidhinder ontstaat bij hun woningen. In dat verband is allereerst aan de orde of voor het dancefestival in 2012 en 2013 te hoge geluidsnormen zijn toegestaan. Eisers sub I hebben aan dit standpunt allereerst ten grondslag gelegd dat voor het jaar 2012 de voor sommige podia toegestane geluidsnorm van 103 dB(A) op 25 meter afstand van de geluidsbron hoger is dan de maximaal toelaatbare geluidsnorm van 95 tot 100 dB(A) bij dancefestivals in grote parken. De rechtbank zal dit geschilpunt beoordelen aan de hand van artikel 2.43, aanhef en onder f, van de APV.

13.2. Voor het jaar 2012 en 2013 gold op grond van het beleid van de gemeente Amsterdam, dat is vastgelegd in het draaiboek evenementen, voor evenementen als de onderhavige (evenementen met als locatie grote pleinen of parken) de geluidsnorm van 95-100 dB(A) op 25 meter van de bron. In hoofdstuk 4.1 van het draaiboek staat dat de Dienst Milieu en Bouwtoezicht (hierna: DMB) in zijn advisering streeft naar een uniforme, voor alle stadsdelen gelijke aanpak van de geluidsnormering bij evenementen, maar dat stadsdelen kunnen afwijken van de advisering door strengere of incidenteel juist soepelere normen te hanteren. Stadsdeel Zuidoost heeft zijn eigen evenementenbeleid ontwikkeld dat is neergelegd in het beleidsdocument "ZO levendig en gastvrij". Dit beleid is vervolgens door verweerder vastgesteld. Volgens dit beleid geldt voor een high profile dancefestival als Amsterdam Open Air 2012 een maximale geluidsnorm van 103 dB(A) op de dansvloer. In beide beleidsstukken wordt een geluidsbelasting van 70 tot 75 dB(A) als duldbare geluidsoverlast aangemerkt. Uitgangspunt is spraakverstaanbaarheid binnen de woning die, uitgaande van een gevelisolatie van 20 dB(A) bij binnenniveaus van 50 tot 55 dB(A) in geding is.

13.3. Zowel in het primaire besluit I als in het primaire besluit II is voor drie van de acht podia een maximale norm van 103 dB(A), gemeten in het midden van de tent opgenomen. Voor de overige podia geldt een maximale waarde van 100 dB(A) op 25 meter van de geluidbron of het podium. Onverlet deze waarden mag het geluidsniveau gemeten op 1 meter vanuit woningen nooit meer bedragen dan LAeq 63 dB(A). Bij het primaire besluit II is voor twee van de podia de waarde van 103 dB(A), gemeten in het midden van de tent, vergund. Voor het podium Chill Out geldt 85 dB(A) op 10 meter van de geluidbron en voor de overige podia de norm van 100 dB(A) op 25 meter van de geluidbron of het podium. Volgens het bestreden besluit II mag het geluidsniveau gemeten op 1 meter vanuit woningen nooit meer bedragen dan LAeq 63 dB(A). De rechtbank stelt vast dat de door verweerder gehanteerde geluidsnormen in overeenstemming zijn met het beleid.

13.4. Met partijen stelt de rechtbank vast dat de vergunningen voor "Amsterdam Open Air 2013" en "Amsterdam Open Air Camping" zijn gebaseerd op de Handleiding rekenen en meten industrielawaai. Eisers sub I hebben aangevoerd dat voor deze evenementen tevens de lage tonen op de gevel begrensd hadden moeten worden. Dergelijke tonen worden gemeten in dB(C). Nu de Handleiding geen geluidsnorm voor lage tonen kent, faalt deze beroepsgrond. Daarbij blijkt uit de evenementenvergunning voor het jaar 2013 dat bij de

geluidsbronnen de lage tonen werden begrensd. Ter zitting is door de deskundigen toegelicht dat het meten van lage tonen op grotere afstand van de geluidsbron niet goed uitvoerbaar is, omdat bij lage tonen verstoring optreedt door andere geluidsbronnen. Hierdoor is niet te bepalen uit welke bron de lage tonen afkomstig zijn. Gelet hierop ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder niettemin normen voor de gevelbelasting voor de lage tonen had moeten opnemen.

13.5. Eisers sub I hebben voorts aangevoerd dat de geluidsnormen die voor de geluidsbronnen zijn opgenomen in het primaire besluit I in ongunstige zin afwijken van de aanbeveling van bureau dBControl om in overeenstemming met de Handleiding rekenen en meten industrielawaai een rekenmodel te hanteren, naast een continu meetnet. Nu de bezwaarschriftencommissie voor het jaar 2011 deze aanbeveling heeft overgenomen, had de verplichting een rekenmodel te hanteren in het primaire besluit I opgenomen moeten worden, aldus eisers sub I.

13.6. De rechtbank stelt vast dat het rekenmodel voor het jaar 2012 nog niet verplicht was. Reeds gelet hierop faalt deze beroepsgrond. Voorts overweegt de rechtbank dat dBControl op verzoek van Open Air controlemetingen heeft verricht tijdens Amsterdam Open Air 2012. Die metingen zijn, hoewel dat toen nog niet verplicht was, verricht volgens methode II.1 van de hierboven genoemde handleiding. Op 9 juni 2012 is hierover een rapport opgesteld door dBControl. Daaruit blijkt dat de vergunningsvoorschriften betreffende geluid tijdens Amsterdam Open Air (95-100 dB(A) op 25 meter afstand van de geluidsbron en LAeq 63 dB(A) op de gevel van woningen) niet zijn overschreden.

13.7. Ten aanzien van de evenementenvergunningen voor zowel de jaren 2012 als 2013 is de rechtbank voorts van oordeel dat het niet aannemelijk is geworden dat de geluidsnormen in de evenementenvergunningen onhaalbaar waren gelet op het gehanteerde systeem van controle en aanpassing van geluidsemissie. Dit hield in dat op diverse punten, 25 meter van de geluidsbron en aan de gevel van woningen in de omliggende wijken, de geluidswaardes diverse keren zijn gecontroleerd. De resultaten van die metingen zijn met behulp van een communicatiesysteem teruggekoppeld naar degene(n) die op het festivalterrein belast waren met de geluidsinstallaties en die persoon of personen pasten het geluid aan indien sprake was van overschrijding van geluidsnormen. Tot slot is de rechtbank van oordeel dat in deze procedure alleen de rechtmatigheid van de in de vergunningen opgenomen geluidsvoorschriften aan de orde is. Voor zover in de praktijk sprake is geweest van overschrijding daarvan kan dat niet bij de beoordeling van de onderhavige beroepen worden betrokken en had het op de weg van eisers gelegen de bevoegde instanties te verzoeken tot handhaving van die normen over te gaan.

13.8. Op grond van het voorgaande komt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder in het bepaalde in artikel 2.43, aanhef en onder f, van de APV geen aanleiding heeft hoeven zien de evenementenvergunningen te weigeren.

14.1. Eisers sub I hebben voorts een beroep gedaan op de Flora- en faunawet (Ffw). Verweerder heeft zich in dit verband onder verwijzing naar artikel 8:69a van de Awb op het standpunt gesteld dat de regels van en beginselen uit deze wet niet strekken tot bescherming van hun belangen. De rechtbank is niet gebleken dat de regels van en beginselen uit de Ffw niet strekken tot bescherming van de belangen van eisers, die allen wonen in de directe omgeving van het Gaasperpark. Dat zich tussen dat park en de woningen van eisers een metrostation bevindt maakt dit niet anders, nu het Gaasperpark het voor hen dichtstbij

gelegen park is.

14.2. Dit betekent evenwel niet dat verweerder bij de beoordeling van de vraag of de vergunningen verleend moesten worden rechtstreeks heeft hoeven toetsen aan de Ffw. De vraag of een ontheffing op grond van die wet voor de evenementen nodig is, en zo ja, of deze kan worden verleend, dient aan de orde te komen in een eventueel te voeren procedure op grond van die wet. Dit doet er niet aan af dat verweerder de evenementenvergunning had dienen te weigeren indien op voorhand duidelijk was dat de Ffw aan de uitvoerbaarheid van die evenementen in de weg staat. Of daarvan sprake is dient te worden beoordeeld in het kader van het bepaalde in artikel 2.43, aanhef onder g en i, van de APV. De rechtbank overweegt hierover het volgende.

14.3. Eisers sub I hebben zich op het standpunt gesteld dat aanvullende voorschriften aan de vergunning voor het jaar 2012 verbonden moesten worden. Daartoe is verwezen naar de evaluatie door Groengebied Amstelland van Amsterdam Open Air 2012. De rechtbank stelt vast dat de evaluatie vermeldt dat het Groengebied heeft besloten om aanvullend onderzoek te laten doen naar het effect van geluid op broedende vogels. Dit onderzoek is verricht door bureau Waardenburg. In zijn rapport van 13 juli 2012 vermeldt het bureau dat er geen indicaties zijn dat het festival heeft geleid tot ernstige verstoring van broedvogels in het gebied. Voorts heeft de organisator van het festival blijkens het rapport vooraf diverse mitigerende maatregelen getroffen, waardoor in ieder geval alle bos en struweel was afgeschermd voor publiek. Die maatregelen hebben blijkens dat rapport een belangrijke positieve bijdrage gehad. Voorts blijkt uit het rapport "nacontrole broedvogels Amsterdam Open Air 2013" van 3 oktober 2013 van bureau Waardenburg - kort gezegd - dat er geen directe aanleiding is om te veronderstellen dat vanwege het festival ernstige verstoring van broedvogels is opgetreden.

14.4. Eisers sub I hebben erop gewezen dat de evaluatie door het Groengebied vermeldt dat tijdens de voorbereiding van genoemd aanvullend onderzoek een omwonende een melding heeft gedaan van mogelijke overtreding van de Ffw bij de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit. Deze melding is gezien als een verzoek tot handhaving. Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat de inspectie van het ministerie van Economische zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) het Groengebied aanwijzingen gegeven heeft waarmee in de definitieve onderzoeksopzet en bij het treffen van mitigerende maatregelen voor de editie van 2012 van Amsterdam Open Air rekening is gehouden. Op 18 mei 2012 heeft de staatssecretaris van EL&I op basis van de onderzoeken, voorgenomen voorzorgsmaatregelen en het gevoerde beheer geen aanleiding gezien om handhavend op te treden. Gelet op deze uitkomst volgt de rechtbank het standpunt van eisers sub I niet voor zover zij beogen te stellen dat naar aanleiding van de klachtaanvullende voorschriften aan de vergunning voor het jaar 2012 gesteld moesten worden.

14.5. In verband met de beroepsgrond dat de vergunningen voor het jaar 2012 onvoldoende waarborgen bieden om schade aan het milieu als gevolg van de evenementen te voorkomen of te beperken overweegt de rechtbank als volgt. Niet in geschil is dat de evenementen schade hebben veroorzaakt. Vastgesteld wordt dat de vergunningen voor de evenementen in het jaar 2012 en het jaar 2013 diverse voorschriften bevatten om dergelijke schade te voorkomen of beperken. Zo kennen de verleende vergunningen onder meer het voorschrift dat Open Air er zorg voor draagt dat de openbare weg en/of het openbaar groen (...) na afloop van het evenement in de oorspronkelijke toestand wordt achtergelaten en is daarin het voorschrift opgenomen dat afvalwater, dat afkomstig is van plaatsen waar

etenswaren worden bereid worden verontreinigd met plantaardige of dierlijke oliën of vetten. Voorts draagt Open Air bij aan de overige kosten van onderhoud van het Gaasperpark, zoals kosten voor drainage van zogenaamde kommen die zich in het grasland bevinden. Daarmee is naar het oordeel van de rechtbank in voldoende mate sprake van waarborgen om schade aan het milieu te voorkomen of beperken.

14.6. Op grond van hetgeen in het voorgaande is overwogen komt de rechtbank tot de conclusie dat verweerder in het bepaalde in artikel 2.43, aanhef en onder g en i, van de APV evenmin aanleiding heeft hoeven zien de evenementenvergunningen te weigeren.

15.1. Eiser sub II heeft in beroep aangevoerd dat verweerder bij de verlening van de evenementenvergunningen voor het jaar 2013 gehandeld heeft in strijd met het evenredigheidsbeginsel. De rechtbank begrijp hieruit dat eiser sub II bedoelt dat het primaire besluit II is genomen in strijd met het bepaalde in artikel 3:4 van de Awb.

15.2. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat relatief weinig kostenposten voor zijn rekening dan wel die van de samenleving komen en dat die onder meer bestaan uit kosten voor de inzet van hulpdiensten, zoals de politie. Hier tegenover staat dat de evenementen inkomsten genereren voor het Groengebied Amstelland, naamsbekendheid aan de buurt en het Gaasperpark geven en een vorm van recreatie vormen voor grote aantallen bezoekers van die evenementen. Gelet daarop is de rechtbank van oordeel dat niet aannemelijk is geworden dat het verlenen van de evenementenvergunningen in strijd is met het bepaalde in artikel 3:4 van de Awb. De beroepsgrond faalt.

16. Op grond van al hetgeen hierboven is overwogen bestaat aanleiding de rechtsgevolgen van de bestreden besluiten in stand te laten.

Schadevergoeding

17. De rechtbank stelt vast dat eiser sub II heeft aangevoerd dat hij schade geleden heeft als gevolg van de verlening van de evenementenvergunningen voor het jaar 2013. Gelet op het overgangsrecht, als genoemd in artikel IV van de Wet nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten (Stb. 2013, 50), is in deze zaak het recht van toepassing zoals dat gold tot 1 juli 2013, namelijk artikel 8:73 van de Awb (oud). De reden hiervoor is dat het primaire besluit II – dat als het eerste schadeveroorzakende besluit kan worden aangemerkt – bekend is gemaakt voor 1 juli 2013. De rechtbank acht het primaire besluit II niet onrechtmatig. Dit betekent dat de schade die eiser sub II stelt te hebben geleden niet het gevolg is van een onrechtmatig schadeveroorzakend besluit. Gelet daarop zal de rechtbank het verzoek om schadevergoeding afwijzen.

Proceskostenveroordeling en griffierecht

18. Omdat de rechtbank het beroep gegrond zal verklaren, zal de rechtbank bepalen dat verweerder aan alle eisers het door hen betaalde griffierecht vergoedt.

19. Voor een proceskostenveroordeling ten behoeve van eiser sub II bestaat geen aanleiding nu hij zich niet heeft laten bijstaan door een professionele rechtshulpverlener. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door de overige eisers gemaakte proceskosten nu zij zich wel hebben laten bijstaan door een professionele rechtshulpverlener. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een

derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 1461,- voor eisers sub I (2 punten voor het indienen van de beroepschriften, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 487,- en een wegingsfactor 1) en € 974,- voor eiseres sub III (1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 487,- en een wegingsfactor 1). Het betreft daarmee in totaal een bedrag van € 2435,-.

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat de rechtsgevolgen van de vernietigde bestreden besluiten in stand blijven;
- wijst het verzoek om schadevergoeding van eiseres sub III af;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van respectievelijk € 310,- en € 318,- aan eisers sub I te vergoeden;
- draagt verweerder op het betaalde griffierecht van € 160,- aan eiser sub II te vergoeden en ditzelfde bedrag aan griffierecht te vergoeden aan eiseres sub III;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van het geding tot een bedrag van € 2435,-, te betalen aan eisers sub I (€ 1461,-) en aan eiseres sub III (€ 974,-).

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.M.I. van der Does, voorzitter,
mrs. H.B. Gijn en A.D. Belcheva, leden,
in aanwezigheid van mr. E.M. de Buur, griffier.
De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 30 april 2014.

de griffier

de voorzitter

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Afschrift verzonden op:

D: B
SB

30 APR 2014

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam